

LUNCHPAUZECONCERT: TERA DE MAREZ OYENS PRIJS 2018

7 september 2018 - 12:30

Boven

Hoge Gebouwen (2017, 5'50)

Componist **Celia Swart** (NLD 1994)

Marieke Kusters - viool, Sebastiano Evangelista - piano, Femke van den Bergh - klarinet
James McEwan - gitaar, Natalia Alvares-Arenaz - percussie

Suite in a Mental Space [part I & II] (2017, 8'00)

Componist **Sara Zamboni** (ITA 1990)

Sara Zamboni - elektronica

Solo Violin No 1 (2018, 12'00) wereldpremière

Componist **Zacharias S. Falkenberg** (CHI 1987)

Kees Hillhorst - viool

Torrents and Streams (2018, 8'00)

Componist **James Alexandropoulos-McEwan** (GRE 1992)

Davide Baldo - fluit, Alfian Adytia - cello, Ricardo Almeida - trombone, Stefania Pigozzo - piano,
Nerea Vera - vibrafoon, Orestes Willemen - elektrisch gitaar, James Alexandropoulos-McEwan -
elektrisch gitaar, Tom Goff - dirigent

Drifting (2017, 8'00)

Componist **Remy Alexander** (NLD 1991)

Rianne Wilbers - sopraan, Tom Sanderman - sopraan saxofoon

Charon's Gift (1982, 14'00)
Componist **Tera de Marez Oyens** (NLD 1932-1996)
Anne Veinberg - piano

Uitreiking Tera de Marez Oyens Prijs

i.s.m.

Stichting
Tera de Marez Oyens
Fonds

Gaudeamus Agenda

1 oktober 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Jesse Passenier & the Fluid Orchestra**
1 november 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Diamanda Dramm - Violin Spaces**
8, 9, 10 en 11 november 2018 | diverse locaties | **Gaudeamus @Le Guess Who?**
22 november 2018 | Kunstruimte KuuB | **KuuB Concert: Martin van Hees - gitaar solo**
29 november 2018 | Orgelpark Amsterdam | **Gaudeamus & Unsounds - vinyl presentaties**
6 december 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Kluster5 - Dutch Focus**

Boven

Hoge Gebouwen

Boven

Hoge Gebouwen is geïnspireerd op de architectuur van Den Haag. Het werk is opgedragen aan deze stad en werd in 2017 speciaal voor de nieuwe-muziekgroep Klusters5 gecomponeerd. Loop door de stad, kijk omhoog en zie hoe de gebouwen zich tussen de wolken en de boomtoppen bewegen.

Boven

Hoge Gebouwen (Above Tall Buildings) is inspired by the architecture of The Hague. It is dedicated to the city and was composed in 2017 for new-music group Klusters5.

Walk through the city, look up and see the buildings moving through the clouds and trees.

Suite in a Mental Space [part I & II]

Suite in a Mental Space bestaat in zijn complete vorm uit drie delen. Elk deel heeft als naam 'Adagio', gevolgd door een kort woord dat de mentale ruimte omschrijft waarin Zamboni wil dat haar publiek het werk beluistert. Het concept 'Adagio' heeft betrekking op de suite in zijn geheel en is bedoeld om te benadrukken dat er tijd en aandacht nodig zijn om alle geluiden voldoende in je op te nemen.

In het eerste deel verbeeldt de muziek het vertrek richting een denkbeeldig universum. Hier bevinden zich ruimteschepen, samen met grote in- en uitademende wezens, onbenoemde entiteiten en het geknetter van de kosmische elektromagnetische straling. In het tweede deel koelt de atmosfeer af en vindt een eeuwenoud ritueel plaats waarin mensen en andere wezens samenkomen om het leven te vieren. Het geluid van een bel, een vervormde klarinet, modulerende golven, en de menselijke stem creëren een hoog, sprankelend geluid dat in de ruimte rondcirkelt. Het publiek volgt de cirkelende beweging. Deze hoge toon symboliseert de gave van het licht. De oorspronkelijke en lang verborgen gebleven titel van de suite luidde "The 'Light Celebration' Spaceship Trip". Een ruimteschip met de naam 'Light Celebration' reisde heel poëtisch de menselijke geest binnen, in plaats van het verre heelal. De componist hield vast aan dit eerste idee en dat kinkt dan ook nog altijd door in de versie van het stuk die vandaag wordt gespeeld.

Suite in a Mental Space in its complete form, consists of three movements. Each movement is named 'Adagio', followed by a short word that describes what type of 'mental space' Zamboni invites her audience to be in while listening. The concept of 'Adagio' affects the entire suite and is used to emphasize the quality and length of time needed to take in all the sounds.

In the first movement, the music represents the departure to a universe of rarified thoughts where spaceships, along with large creatures inhaling and exhaling, abstract entities, and crackling cosmic electromagnetic radiation are coexisting. In the second movement, the atmosphere freezes to acknowledge an ancient ritual where human beings and other entities celebrate the gift of light together. Bell sounds, a distorted clarinet, modulated waves, and human voice invite the audience to follow the sparkle of a high-pitched sound, circling the performance space throughout the entire movement. This high-pitched note symbolizes the gift of light. The original, and until now hidden, title of the suite was "The 'Light Celebration' Spaceship Trip". Poetically, a spaceship named 'Light Celebration' ventured into the human mind instead of to the outer universe. This primary idea was retained and is triggered by certain sounds in the version of the piece that is performed today.

Movement I:

Adagio. Macrocosm. (4'30")

[silence]

Movement II:

Adagio. Transition. (3'16")

Solo violin No. 1

Solo Violin No.1 is een muzikale odyssee waarin enkele aspecten en technieken worden uitgewerkt die alleen mogelijk zijn op een viool (of ander snaarinstrument): open snaren, glissando, harmonieeler en microtonaliteit. Omdat het Falkenbergs laatste compositie voor zijn afstuderen was, weerspiegelt het stuk ook de onzekerheid die opspeelt in de overgangperiode na het afstuderen. Het is een compositie met een zeer open sfeer; de luisteraar kan zich echt verliezen in de uitgestrektheid. De noten roepen steeds een kleurrijke ruimte of omgeving op. Ondanks het dissonante en atonale muzikale materiaal wordt de sfeer nergens ongewis, eerder hypnotisch en meditatief – zoals het vriendelijke geluid van de sitar of perfect regelmatig rollende sinusgolven. De tijd, rust en ruimte die het stuk neemt, geven de luisteraar de kans om elk detail van de muziek in zich op te nemen.

Solo Violin No.1 is a musical odyssey that explores a number of aspects and extended techniques that can only be done by a violin (or other stringed instrument): open strings, glissando, harmonics and microtonality. Since it was Falkenberg's final composition to complete his studies, it also reflects the uncertainty of the transitional period after graduation. The composition creates a very open atmosphere; listeners can lose themselves in the vastness. The notes create a colourful space or environment. Despite the dissonant and atonal musical material, the atmosphere never becomes

unsettling, rather, it becomes hypnotic and meditative - like the sympathetic sound of a sitar or perfectly oscillating sine waves. The time, tranquillity, and vastness give listeners the opportunity to explore every small detail within the musical space.

Torrents and Streams

De woorden "stream" en "torrent" verwijzen beiden naar het stromen van water en naar de stroom mediacontent en informatie die we via het internet tot ons krijgen. Beide ideeën beïnvloeden deze compositie, waarin verschillende lagen geluid ieder hun eigen pad volgen, onafhankelijk van elkaar. De verschillende geluidsstromen gaan nu eens harmonieus gelijk op, dan weer botsen ze; soms kabbelen ze vredig naast elkaar, dan weer spetteren ze hoog tegen elkaar op, overstromen ze en sijpelen richting publiek.

The words "stream" and "torrent" both refer to the flow of water as well as the flow of media content and information through the internet. Both these ideas have influenced this composition, in which different layers of sound follow their own individual paths independently of each other. The different strands of sound coexist in a harmonious yet conflicting manner, sometimes flowing together peacefully, sometimes clashing, but also overflowing and seeping out into the audience.

Drifting

Drifting is een stuk dat reflecteert op het geheugen en het verlies daarvan. De tekst is een gedachtestroom van een persoon, voorgesteld door een sopraan, die zichzelf als gevolg van haar slechter wordende geheugen kwijtraakt. De achteruitgang wordt niet weergegeven als iets fysieks, maar in de vorm van plots afgebroken zinnen en een bewustzijn dat heen en weer schommelt tussen het heden en de herinnering. Wanneer de vrouw zich bewust is van het hier en nu, beseft ze volledig dat haar geest het aan het begeven is, dat haar geheugen verbrokkelt.

Alexander werd voor dit stuk door een aantal zaken geïnspireerd. Het onderliggende idee voor de tekst kwam voort uit onderzoek naar psychische aandoeningen en het proces van ouder worden, maar ook uit zijn eigen herinneringen; het muzikale materiaal kwam voort uit een verlangen om vrij spel te hebben met deze ideeën; om er heel dicht omheen te dansen in een imitatie van het leven.

Drifting is a piece that reflects on memory and losing one's memory. The text is the stream of consciousness of a character, represented by the soprano singer, whose failing memory makes her lose her identity. Instead of representing the decay as a physical thing, it is rendered through sentences that are suddenly cut off, and a consciousness that flows back and forth between

memories and living in the present. When her mind is clear, she is completely aware of the state her mind is in, a state of decay.

Alexander has been inspired by many things for this piece. The basic idea for the text came from studying mental illness, his own memories, and thinking about growing old; while the musical material came from a longing to just drift along all these concepts; dancing closely around it as if to mimic life.

Charon's Gift

Tera de Marez Oyens schreef *Charon's Gift* nadat haar toenmalige echtgenoot, de schrijver Menachem Arnoni, die werd achtervolgd door zijn herinneringen als gevangene in Auschwitz, zelfmoord probeerde te plegen. Vier dagen lag hij in coma. De Marez Oyens schrijft: "Net als Orpheus ben ik in Hades afgedaald om bij Charon te pleiten. Toen hij mijn geliefde vriend los liet, schreef ik *Charon's Gift* uit dankbaarheid."

Tera de Marez Oyens, her Charon's Gift was written after her former husband the author Menachem Arnoni, who had been haunted by his memories as an inmate at Auschwitz, tried to commit suicide. For four days he lay in a coma. De Marez Oyens writes, "Like Orpheus, I descended into Hades there to plead with Charon. As he released my dear one to me, Charon's Gift was written in gratitude."

Stichting Tera de Marez Oyens Fonds

Tera de Marez Oyens (1932 – 1996) was een veelzijdig musicus en componist. Zij schreef meer dan tweehonderd werken. Behalve melodieën voor het Liedboek voor de kerken (1973) schreef zij koor- en orkestwerken, kamermuziek, elektronische muziek en kinderopera's. In veel werken zette zij nieuwe compositietechnieken in. Tot haar belangrijkste werken behoren *Der Chinesische Spiegel* (1962), *Safed* (1968), *Introduzione* (1968), *Bist du bist* (1973), *From death to birth* (1974), *Charon's Gift* (1982), *Litany of the victims of war* (1985), *Sinfonía Testimonial* (1987) en, in opdracht van de Verenigde Naties, het orkestwerk *Unison* (1995). Zij trad op als concertpianiste en dirigeerde koren en orkesten. Aan het conservatorium van Zwolle gaf zij tien jaar lang les in compositie en hedendaagse muziek.

In 1998 werd de Stichting Tera de Marez Oyens Fonds opgericht, dat als doel heeft de belangstelling voor de muziek van Tera de Marez Oyens en het componeren van hedendaagse muziek te stimuleren. De stichting reikt de *Tera de Marez Oyens Prijs* uit, die vanaf 2009 in het teken staat van het stimuleren van recent afgestudeerd componeertalent. De prijs behelst een opdracht ter waarde van €2000 voor het schrijven van een kort nieuw werk dat in de Gaudeamus Muziekweek 2019 in première wordt gebracht. Vorige winnaars waren Rocco Havelaar (2000), Calliope Tsoupaki (2002), Natalia Dominguez Rangel (2009), Christiaan Richter (2011), Georgia Nicolaou en Jan Kuhr (gedeelde tweede prijs in 2016). Meer informatie: www.terademarezoyens.nl

Tera de Marez Oyens was an all-round musician and composer. She wrote more than 200 works, which vary from church music settings and children opera's to chamber music, orchestral works and electronic music. Important works are Der Chinesische Spiegel (1962), Safed (1968), Introduzione (1968), Bist du bist (1973), From death to birth (1974), Charon's Gift (1982), Litany of the victims of war (1985), Sinfonía Testimonial (1987) and (commissioned by the United Nations in 1995) the orchestral work Unison. She also performed as a concert pianist and conductor and taught composition and contemporary music at the Zwolle Conservatoire.

The Tera de Marez Oyens foundation was founded in 1998 and aims to encourage composers of contemporary music and to foster the public interest in the musical heritage of composer Tera de Marez Oyens. Since 2009 the Tera de Marez Oyens awards objective is to support recently graduated composition talents. The reward (worth €2.000) enables the composer to write a new short work, that will be premiered in the 2019 Gaudeamus Muziekweek. Former award winners were Rocco Havelaar (2000), Calliope Tsoupaki (2002), Natalia Dominguez Rangel (2009), Christiaan Richter (2011), Georgia Nicolaou en Jan Kuhr (gedeelde tweede prijs in 2016).